

60. Två jungfrur.

a. HO, S.L.S. 367, 233.	s. PÄ, S.L.S. 111, 4.	MELODI.
Översikt.
b. NA, S.L.S. 367, 234.	t. DF, S.L.S. 383, 68.	
c. LF, S.L.S. 523, 31.	u. KO, S.L.S. 352, 150.	
d. BO, I.N.E. Saml. O. A.	v. ST, S.L.S. 367, 1392.	
e. KO, S.L.S. 352, 146.	x. EN, S.L.S. 281, 63. (F)	
f. KO, S.L.S. 352, 148.	y. PY, Th. Wegelius saml. n:r 29;
även Nyl. III, 132.	
g. KÖ, S.L.S. 383, 69.	z. FB, I.N.E. Saml. O. A.	
h. SO, I.N.E. Saml. O. A.	å. PO, Nyl. III, 130. (A)	
i. GE, S.L.S. 329, 159.	ä. KI, S.L.S. 82, 389; även S.L.S.
125, 53.	
j. NA, S.L.S. 352, 149.	ö. RE, S.L.S. 52, 177.	
k. NA, S.L.S. 352, 147.	aa. IÅ, S.L.S. 8, 54.	
l. LF, S.L.S. 523, 32. (C)	bb. SI, I.N.E. Saml. O. A.	
m. PA, S.L.S. 16, 26.	cc. GB—KB—NV—TJ, S.L.S. 11, 8.	
n. ES, G. Dahlströms saml.	dd. LO, S.L.S. 12, 41.	
o. TE, I.N.E. Saml. O.A.	ee. LE, S.L.S. 512, 50, (O)	
p. HI, S.L.S. 367, 232.	ff. ST, S.L.S. 367, 1393.	
q. DF, S.L.S. 383, 67.		
r. NI, Nyl. III, 132; även Nyl. alb. II,
notbl.		

a. Åb, Houtskär, Äppelö.
Sj. *Anderetta Blomkvist*, f. 1866.

Uppt. Greta Dahlström 1924. *Varianter.*

b. Åb, Nagu, Trunsö.
Sj. *Olga Maxén*, f. 1872.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

c. *Öb, Lappfjärd.*Sj. *Hilma Smeds*, f. 1882.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1930,

Där gin - go två flic - kor i ro - - sen - de - lund att
 ploc - ka de blommorna så rö - da. Den e - na hon var väl så
 de - je - lig och glad, den an - dra hon var sorgsen och be - drö - vad.

d. *Nl, Borgå, Pellinge.*Sj. *Alfred Lindros*.Uppt. *Otto Andersson*.

Det gin - go två flic - kor i ro - - sen - de lund, de ploc - ka - de
 blom - mor och bla - - der. Den e - - na hon var så hjärt -
 in - ner - li - gen glad, den an - dra var så sorgsen och be - drö - vad.

e. *Åb, Korpo, Lohm.*Sj. *Emilia Mickelsson*.Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

f. *Åb, Korpo, Rosklax.*Sj. *Levina Andersson*, f. 1854.Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

g. Ål, Kökar, Helsö.
Sj. *Gustava Nordberg*, f. 1859.

Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

h. Ål, Sottunga.
Sj. *Anna Karlsson*.

Uppt. *Otto Andersson* 1908.

Det gån - gar sig två jung - frur i ro - - sen - de lund. De
ploc - - ka - de bla - der och de blommor. Den e - na hon var ut - av
hjär - tat så glad, den and - ra hon var sorgsen och be - drö - - vad.

i. Ål, Geta, Dånö.
Sj. *Emma Jonsson*.

Uppt. *Emil Johnsson* 1921.

j. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. *Charlotta Lundström*, f. 1868.

Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

k. Åb, Nagu, Nötö.
Sj. *Svea Jansson*, f. 1905.

Uppt. *Greta Dahlström* 1923.

l. Öb, Lappfjärd.
Sj. *Olivia Hammarberg*, f. 1897.

Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1930.

Det gån-gar sig två flic - kor i ro -- sen-de-lund att ploc - ka de
blommor så rö - - da. Den e - na hon var så de - je - lig och glad, den
and-re var sorgsen och be -- drö - - vad.

m. Åb, Pargas.

Uppt. *Karl Ekman* 1890.

Det gin - go två flic - kor i ro - - - sen - de - lund, de
ploc - ka-de blommor och bla - der. Den e - na hon var så
hjär - te-ligt glad, den an-dra var så sorg-sen och be - drö-vad.

n. *Nl*, Esbo, Gröndal.
Sj. *Terese Österberg*.

Uppt. *Greta Dahlström* 1932.

Det gin - go två flic - kor i ro - sen - de - lund, de ploc - ka - de båd
blommor och bla - der. Den e - - na hon var av hjär - - tat så
glad, den an - dra hon var sorg - sen och be - - drö - vad.

o. *Nl*, Tenala.
Sj. *Karolina Holmström*.

Uppt. *Otto Andersson*.

p. *Åb*, Hitis, Bötösö.
Sj. *Sofia Svanström*, f. 1859.

Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

q. *Åb*, Dragsfjärd, Bofallet.
Sj. *Amanda Rosenberg*, f. 1877.

Uppt. *Greta Dahlström* 1925.

hög

r. *Nl.*

Där gin - go två jungfrur u - ti rö - sen - de - lund, de ploc - ka - de
ro - sor och de bla - - - - - der. Den e - - - na hon var ut - av
hjär - tat så glad, den and - ra var så sorg - sen och be - drö - - - - vad.

s. *Nl, Pärnä.*

Uppt. C. Carstens 1907.

Där gin - - go två jung - frur u - ti ro - - - sen - de
lund, de ploc - - ka - de ro - sor och de bla - - der.
Den e - - - na hon var ut - av hjär - tat så
glad, den and - ra var så sorg - sen och be - drö - - vad.

t. *Åb, Dragsfjärd, Ölmos.*
Sj. *Charlotta Sjöholm, f. 1868.*

Uppt. Greta Dahlström 1925.

Där gin - - go två jung - frur u - ti rö - - - sen - de
lund, de ploc - - ka - de ro - sor och de bla - - der.
Den e - - - na hon var ut - av hjär - tat så
glad, den and - ra var så sorg - sen och be - drö - - vad.

u. *Åb, Korpo, Jurmo.*
Sj. *Emelia Andersson, f. 1867.*

Uppt. Greta Dahlström 1923.

Där gin - - go två jung - frur u - ti rö - - - sen - de
lund, de ploc - - ka - de ro - sor och de bla - - der.
Den e - - - na hon var ut - av hjär - tat så
glad, den and - ra var så sorg - sen och be - drö - - vad.

v. *Nl*, Strömfors, Söderby.
Sj. *Hanna Dyring*, f. 1889.

Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

x.¹ *Nl*, Ekenäs, Skåldö.
Sj. *Alma Sundström*, f. 1891.

Uppt. *V. E. V. Wessman* 1917.

Det gin - go två jung-frur i ro - sen - de - lund, de
 ploc - - ka - de blom - mor och bla - - der. Den
 e - na hon var av hjär - - tat så glad, den and - ra var så
 sorg - sen och be - drö - - vad.

y.² *Nl*, Pyttis.

Uppt. *Th. Wegelius*.

Två jung-frur de satt ut - i ro - sen - de - lund, de ploc - ka - de
 blommor och de bla - der. Den e - na var av hjär - tat

¹ Orig. tonart a-moll.

² En kvart ton högre. *Anm. av uppt.*

³ I *Nyl. III* något avvikande från originaluppt.

så nöjd, den and-ra var så sorg-sen och be - drö - vad.

z. Åb, Finby.

Sj. *Gustaf Lindholm.*

Uppt. Otto Andersson.

Det gin - go två flic - kor i ro - sen-de lund. De ploc-ka-de de
blom-mor och bla-der. Den e - - na hon var så hjär-te - li-gen
glad, den and - ra så sorg-sen och be - drö - vad.

å. Nl, Pojo.

Där gin - go två jung - frur i ro - sen - de - lund, de
ploc-ka-de de bla-der och de blommor. Den e - na hon var av
hjär - - tat så glad, den and-ra var så sorg-lig och be - drö - vad.

ä. Åb, Kimito, Vreta.

Sj. *Lovisa Ljungdell.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

ö. Öb, Replot.

Uppt. Vilh. Sjöberg 1896.

Två flic - - kor de gin - go i ro - - sen - de - lund, och

jung-frur det vo - ro de bå - - da. Den e - - - na var
gla - - der av hjär - - tan - des grund, den and - ra var så
sorg - sen till att skå - - da.

aa. *Nl*, Ingå, Krokarna.
Sj. *Emil Nyholm*.

Uppt. Anna Bengelsdorff 1888.

Där gin - go två jung-frur i ro - sen-de-lund. De ploc - ka - de
ro - sor och bla - - der. Den e - na hon va så hjär - te - li - gen gla, den
and - ra hon var sorgsen och be - drö - - vad.

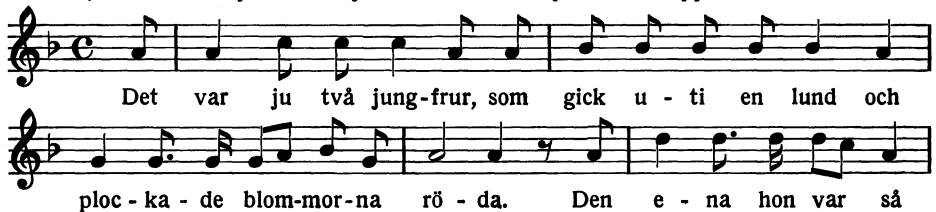
bb. *Nl*, Sibbo.
Sj. *Ferd. Lönnblad*, f. 1822.

Uppt. Otto Andersson 1908.

Jung-frun hon gån - ger sig i ro - sen - lun - den grön att
ploc - - ka de lil - jor - na så ra - ra. Den e - - - na hon var hjärt -
in - ner - li - gen glad, den and - ra var så sorg - se - li be - drö - vad.

cc. *Öb*, Gamlakarleby—Kronoby—Nedervetil—Terjärv. Uppt. M. Åkerlund 1882.

Det var ju två jung-frur, som gick u - ti en lund och
ploc - ka - de blom - mor - na rö - da. Den e - na hon var så

hjärt - in - ner - li - gen glad, den and - ra var sorgsen och be - drö - vad.

dd.¹ Ni, Lojo.

Uppt. Uno Stadius 1890.

Och tven-ne jung-frur gån-gar sig u-ti ro - sen - de - lund att
skå - da de bla - der - na grö - na. Den e - na hon var så
de - je - lig och grann, den an-dra hon var så sorg-se-ligt be - drö-vad.

ee. Åt, Lemland, Vesteränga.
Sj. Sofia Jansson, f. 1876.

Uppt. Alfild Adolffson 1929.

Där gin - go två lil - jor i ro - - - sen - de - lund, de
ploc-ka där små blommor och små bla-der. Den e - na hon var ut-av
hjär - tat så glad, den and-ra var där sorgsen och be - drö - vad.

ff. Ni, Strömfors, Bodängen.
Sj. Edla Blomqvist, f. 1870.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

¹ Orig. tonart a-moll.

- A. PO, Nyl. III, 130. (å)
 B. SB, R3, 165, 237.
 C. LF, S.L.S. 523, 33. (I)
 D. GB—KB—NV—TJ, S.L.S. 10, 132.
 E. »Jumfrun i rosendelund». I.N.E.
 Wikmans saml.
 F. EN, S.L.S. 281, 63. (x)
 G. NI?, Svenssons saml. 5, 4.
 H. MA, R3, 155, XVIIIb.
 I. BO, S.L.S. 2, 1.
 J. »De flickor i rosendelund», KO, TEXT.
 HO, L. W. Fagerlund, Anteck-
 ningar 205.
 K. NI?, Svenssons saml. 5, 2.
 L. MA, R3, 155, XVIIIa.
 M. LT, S.L.S. 360, 35.
 N. Öb, R5, 186, 154.
 O. LE, S.L.S. 512, 51. (ee)
 P. EN, S.L.S. 281, 63.
 Q. KO, S.L.S. 383, 70.

A.

Pojo.

Varianter.

1. Där gingo två jungfrur i rosende-
 lund,
 de plockade de blader och de blommor.
 Den ena hon var av hjärtat så glad,
 den andra var så sorglig och bedrövad.
2. Den rika till den fattiga sade
 alltså:
 »Hur är du nu så sorglig och bedrövad?
 Sörjer du far, eller sörjer du mor,
 eller haver du förlorat din ära?»
3. »Och inte sörjer jag varken far
 eller mor,
 ty Gud har ock bevarat min ära.
 Långt mera sörjer jag den fager unger-
 sven,
 ty vi ha hållit varannan så kära.»
4. »Vad skall du nu sörja den fager
 ungersven,
 fast ni ha hållit varannan så kära.
 Och vet du, han mig tar som rikedomar
 har
 och låter dig som fattig är bortfara.»
5. Och ungersven han stod nu ett
 stycke därifrån
 och lyddes vad de jungfrurna talte:
- »O, store Herre Gud, som uti höjden bor,
 vis mig vilkendera jag skall taga!»
6. Och ungersven han steg nu ett
 steg längre fram,
 och räckte åt den fattiga handen:
 »Här haver du min hand, min ära och
 min tro,
 här har du ock mitt redeliga hjärta.»
7. »Ack ungersven, ack ungersven,
 vad gjorde du nu,
 som räckte åt den fattiga handen?
 Kunde inte mig du ta som rikedomar
 har
 och låta den som fattig är bortgång?»
8. »Och varför skulle jag dig ta som
 rikedomar har
 och låta den som fattig är bortfara,
 och låta henne sörja i alla sina dar
 och bära den sorgen intill graven?»
9. Ty rikedommen är ju ett lån utav
 Gud,
 och fattigdommen är en belöning.
 Så riker som du är, så fattig kan du bli,
 den fattiga långt rikare bliva.»

B.

Sideby. Sj. Adelina Sofia Söderlund. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. Det gingo två flickor i rosendegård
 att plocka rosorna de röda;
 den ena hon var så hjärtinnerligen glad,
 den andra var så sorselig, bedrövad.

2. Den rike hon sade till den fattige så:
 »Varför är du så sorselig, bedrövad,
 haver du bortmistat din fader eller mor,
 eller har du din oskuld förlorat?»
3. »Nej, intet har jag mistat varken
 fader eller mor,
 men Gud han bevara min ära,
 men detta have vi av vår lilla unges-
 ven,
 den vi båda ha hållit så kära.»
4. Ungesven han stod där icke långt
 därifrån,
 han hörde allt vad jungfrurna de talte;
 han suckade till Gud upp i höga him-
 milen,
 säg mig vilkender jag skall taga.
5. Skall jag nu taga den som rike-
 domar har
 och låta den fattige få vara,
 så gråter hon och sörjer i alla sina dar
 och faller så mång sorsliga tårar.
6. Ungesven hastigt fram ur göm-
 man sprang
 och fattade den fattige vid handen:
 »Du skall bliva min, och jag skall bliva
 din,
 tills döden oss bägge åtskiljer.»
7. »O ungesven, o ungesven, vad
 tänker du uppå,
 som tager den fattige vid handen?
 Kan du ej ta mig som rikedomar har
 och låta den fattige få vara?»
8. »En riker kan bliva så fattig en
 gång,
 en fattig kan bliva så riker,
 ty rikedom är ett lån utan Gud,
 men fattigdomen är ju en belöning.
9. Äpplena de växa så högt upp i
 skyn,
 de måste till jordena nedfalla;
 den som blir förskjuten utav sin lilla
 vän,
 så bliver han förskjuten utav alla.»

C.

Lappfjärd. Sj. Olivia Hammarberg, f. 1897. Uppt. Alfhiild Adolfsson 1930.

1. Det gångar sig två flickor i rosen-
 delund
 att plocka de blommor så röda.
 Den ena hon var så dejelig och glad.
 Den andre var sorgsen och bedrövad.
2. Den rika hon sade till den fattige
 allt så:
 »Varför är du så sorgsen och bedrövad?
 Har du mistat far eller har du mistat
 mor,
 eller har du din oskuld förlorat?»
3. »Nej, aldrig har jag mistat varken
 far eller mor,
 ej heller jag min oskuld förlorat,
 men allt mer sörjer jag för den fagra
 ungesven,
 jag tror han har mig övergivit.»
4. Ungersven han stod ju ej långt
 därifrån.
 Han hörde ju vad flickorna de talte.
 Han suckade till Gud upp i höga him-
 meln:
 »Säg mig, vilkendera jag skall taga?»
5. Tager jag den ena som rikare är
 och låter den som fattig är få fara,
 då sörjer hon och gråter i alla sina dar
 och faller så bitterliga tårar.
6. Tager jag den som fattigare är
 och låter den som rik är få fara,
 den rike får söka sig en annan vän igen,
 den rike hon finner vänner många.»
7. Ungersven han gångar sedan flic-
 kan fram,

han räckte den fattiga handen:
 »Vill du bliva min, så skall jag vara din,
 Gud låte oss leva tillsammans.»

8. »Ungersven, ack ungersven, vad
 tänker du nu på,
 som räcker den fattiga handen

och ej tager mig som rikedomar har
 och låter den fattige få vara.»

9. »Nej, rikedom det är ju ett lån
 utav Gud,
 men fattigdom det är en belöning.
 Ty den som fattig är kan en gång bliva rik,
 den rike kan en gång fattig bliva.»

D.

Gamlakarleby—Kronoby—Nedervetil—Terjärv. Sj. Maria Sandström. Ur Brita Sandbackas vissaml. Uppt. H. Ståhl 1889.

1. Där gingo två jungfrur i rosende-
 lund
 att plocka de rosorna röda.

∴ Den ena hon var så hjärtinnerligen
 glad,
 den andra var så sorgelig, bedrövad ∴

2. Den rika hon sade till den fattige
 så:

»Varöver är du så bedrövad?
 Haver du bortmistat din fader eller mor,
 eller haver du bortmistat din ära?»

3. »Intet haver jag mistat varken fa-
 der eller mor,
 men Gud han bevare min äral
 Jag sörjer allra mest min kära ungsven,
 den vi bägge har hållit så kära.»

4. Ungersven han stodo icke långt
 därifrån,
 han hörde väl vad jungfrurna de talte.
 Han såg upp i skyn, han suckade till
 Gud:

»O store Herre Gud, som i himmelen bor,
 säg vilkendera av dem jag skall taga.

5. Tager jag den som rikare är
 och låter den fattiga få fara,

så gråter och sörjer hon i alla sina dar
 och faller så sorgliga tårar.

6. Och tager jag den som fattigare är
 och låter den riker få fara,
 så får hon söka sig en rikare än jag
 och leva med honom tillsammans.

7. Ty rikedom det är ett lån utav Gud,
 men fattigdom det är en belöning.
 Den rike han kan väl fattigare bli,
 den fattige kan ock riker bliva.»

8. Äpplet det växer så högt upp i trä
 och faller till jordena neder.
 Ty den som blir förskjuten utav sin
 lilla vän,
 han bliver ock förskjuten av andra.

9. En liten fågel han flyger så högt,
 och vädret det lyfter hans vingar.
 Så högt upp i skyn, så långt över byn,
 så högt även kärleken sig svingar.

10. Ungersven han smygde sig ur
 busken där fram
 och tager den fattiga vid handen.
 »Nu är jag din, och du skall bli min,
 Gud låte oss leva tillsammans!»

E. (str. enl. A: 1—9). Korsnäs. Ur Johannes Bäckes vishäfte. Uppt. K. Rob. V. Wikman 1911.

F. (1—9). Ekenäs, Skåldö. Sj. Alma Sundström, f. 1891. Uppt. V. E. V. Wessman 1917.

G. (1—3, 5—9). Nyland? Ur Hilma Ahlgrens handskr. häfte. Uppt. A. P. Svensson. OTRYCKTA TEXTER.

H. (1—3, 5—7, 8^a, 9). Malax. Uppt. Eliel Aspelin 1870. Översikt.

I. (1—7, 9) Borgå, Ebbo, Norrkulla. Uppt. dat. 1842.

J. (1—3, 5, 8¹, 8a^{1,2}, 6, 7, 9). Korpo; Houtskär. Uppt. L. W. Fagerlund 1878.
K. (1—3, 5, 8¹, 8a^{1,2}, 6—9). Nyland? Ur Johanna Palenius handskr. häfte. Uppt. A. P. Svensson.

L. (1—3, 5, 8, 8a). Malax. Sj. Stina Köping. Uppt. Eliel Aspelin 1870.

M. (1—5) Lappträsk, Lindkoski. Ur Gustav Henriksson Gammals visbok, dat. 1904. Uppt. R. Hollmerus 1911.

N. (1^{1,2}, 2, 3^{1,2}, 5, 8, 8a, 6^{2,4}). Österbotten. Uppt. J. E. Wefvar.

O. (1, 2^{2,4}, 3). Lemland, Vesterånga. Sj. Sofia Jansson, f. 1876. Uppt. A. Adolffson 1924.

P. (1, 3², 5¹⁻²). Ekenäs, Hästö, Busö. Sj. Hilma Nyman, f. 1899. Anges såsom »avvikelser» till var. F. Uppt. V. E. V. Wessman 1917.

Q. (str. enl. D: 8, 9, 9a. Var. anges vara »slutet efter en strof, som vanligen är den sista»). Korpo, Österskär. Ur Anna Johanssons farfars visbok. Uppt. G. Dahlström 1925.

Avvikelser i E—P enligt A.

1¹ jumfrur E; två liljor O; i rosenröda lund I; uti en grön äng P; Där står de flickor i r. J; Två j. de gångar sig i r. L — 1² Där plockade . . . E; Att plocka de . . . H; [de] b. och [de] b. G; [de] blommor och blader P, K; [de] rosor och blader I; D. plocka där små blommor och små blader O; D. plocka upp J; Att plocka L; de rosorna röda J, L; och p. rosorna röda N; Och båda så voro de så sköna P — 1³ var så hjärtin- nerligen glad L, P—1⁴ D. a. hon var E, F, L; [var] G; sorgen och b. E—G, I—K, M, O, P; (så) sorgsligen b. H, L.

2¹ D. r. hon sade F, J; till den f. så F, I, J, N; D. rikare sade I, H, L, N; till d. fat- tigare s. H, L; D. rike . . . fattige . . . M; D. r. hon (el. då) till den f. sad G, K—2² Var- för är du F, I, K, N; Varöver är du G; Vi är du H, J; För vad äst du s. sorgsligen b. L; (så) sorgen och b. E—G, J, K, M; sorg- sen, bedrövad I; så svårligen b. N—2³ din fader . . . din mor G; S. du (din) mor e. s. d. (din) far I, K; Har du mistat f. e. har du mistat m. F; Haver du bortmistat din fader eller mor H, L, N—2⁴ mistat din ä. F; bortmistat din ä. L, N; ditt hjärta E; E. sörjer du för din ä. K; E. h. någon din ära bortrövat H.

3¹ Intet har jag (bort)mistat varken . . . H, N; Nej intet så haver jag mistat var- ken . . . L; Inte har jag mistat fader, inte har jag mistat mor F; Inte sörjer j. far, inte sörjer j. mor J; varken mor eller far K—3² Blott Gud . . . E; Och Herren har . . . G; [ock] G, O; Herren Gud bevarar väl min ä. F; Men (Och) Gud han bevara m. ä. I, H, L, N; Och Gud han må bevara m. ä. K; Och Gud har nog bevarat m. ä. J; Och inte har jag mistat m. ä. P—3³ Fast mera . . . J; Men mera s. j. för O; Men mest så sörjer j. I; Men allra mest så sörjer j. G, K; Men jag sörjer långt mer(a) F, H; Men jag sörjer allra mest för L; den fagra u. F, G, J, K, O; (den) lilla u. H, L—3⁴ Ty vi hållit ha . . .

K; varandra E, M; Som vi båda F, G, I, J, O; hålla så k. F, J; hållit så k. O; hava hål- lit så k. G, I; Som vi bägge så gärna ville hava L; Den vi haver älskat båda H.

4¹ Och intet bör du sörja . . . E; Vad lönar att du sörjer F; fagra u. F—4² vers 3⁴ upprepas i F, I; varandra E, M—4³ Nog tar han hellre mig som . . . F; Nog v. d. han tar mig som . . . I — 4⁴ Och I. den som . . . E; Och I. den fattiga vara F; bort- gånga I.

5¹ Den ungersven . . . F, P; stodo I; h. var ej långt d. P; stod intet långt d. N; stod bakom buskarna små K; Och u. står ett litet s. fram J; Lilla ungersvennen h. stodo ej långt ifrån H; stodo och hörde uppå L—5² Han hörde vad . . . F, G, P; Han hörde huru . . . I; Och hörde vad H, K; Och hört N; Och I. det jumfrurna t. E; vad jungfruna de t. H, N, P; Och hörde allt vad de tala J; Allt huru de två j. de tala L—5³ Han sade: Herre G. du som i h. b. F; O store H. G. vars röst och strånga bud I; [Herre] N; som i höga himlen b. G, J, N; som i höjder bor K; Han bad upp i höjden min fader och min Gud P; Han frågade råd av himmelen ned H; Ungersven han togo så den rikares hand L—5⁴ Säg mig . . . F; Han säge mig . . . N; Utse nu . . . G; Säg v. utav dem jag tager I; Säg v. skall jag väl t. J; Säg v. jag av dem s. t. K; Utav dem v. skall jag t. L; Vilkendera av dem han skulle t. H.

6¹ Och u. h. springer J; från buskarna fram J, K; Och u. han smög (sig) genom buskarne fram F, I; Lilla u. han smögo sig fram H—6² O. r. så d. fattigare h. H; räcker [åt] J; O. tog så den f. i handen F; O. handen åt d. f. räckte K; Ungersven han tog d. fattige i hand N—6³ Se här är min hand H—J; mitt tro- och kärleksband I; Du skall bliva min och jag skall bliva din F, N—6⁴ Och därtill mitt . . . I, J;

Därtill ock mitt . . . K; Ja hela mitt uppriktiga h. H; Vi ska leva lyckliga tillsammans F; Gud låte oss få leva tillsammans N.

⁷ Nå u., nå u., vad . . . I; Du u., du u., vad . . . J; vad g. d. då H; vad tager du dig till F—⁷ Som tager den f. h. F; den fattigare h. H; S. handen åt d. f. räckte G—⁷ K. intet du mig ta . . . E; Och icke tager mig F, J; Och inte tog mig I, K; Som inte kunde ta mig som . . . G; Ta så gärna mig H; som rikedom h. J; som rikare är H, I—⁷ Och låter . . . I; O. I. (*el. låter*) den fattiga b. E, G, J; O. låter den fattiga vara F; O. lät så den fattige fara K; O. låten så d. f. förfara H.

⁸ Ja om jag tager dig som . . . F; (Ack) hur kunde jag (väl) ta dig som . . . G, K; (Men) tager jag den som rikare är L, N; Tager jag den rika J, K; och lät den fattiga gå J; och den fattiga får gå K—⁸ Och I. den fattiga b. K; Och låter den fattiga F, L, N; få vara F; förfara L, fara N—⁸ Så går hon och sörjer i . . . F; Se då får hon gå i . . . H; Så får hon gå och gråta [i] . . . N; Visst sörjer hon då i . . .

L; Så får (*el. har*) hon sorg i . . . J, K—⁸ Och faller F, L; Och fälla H, N; de sorgliga tårar F; mång sorg(s)liga tårar L, N; mång bitterliga tårar H.

^{8a} Men tager jag (nu) den som fattigare är L, N; Men tager jag den fattiga K, L; och låter rika gå K; och lät den rika gå J—^{8a} Och låter (så) den rikare förfara L, N—^{8a} Så får hon söka nån kärare än jag N; så kan hon taga sig vem hon behagar J; Så får hon gå och söka sin gelike K; Ty rikedom har bringat så mången uppå fall L—^{8a} Gud låte dem få leva tillsammans N; Men fattigdomen är ju en Guds gåva L.

⁹ rikedom H; Du tycker du är fager I, K; av dina rikedom I; allt för din rikedomar K—⁹ Men fattigdom ä. e. beprövning H; Som du har ärvt av dina föräldrar I, K—⁹ Så rik . . . F; Ty den som riker är kan också fattig bli H, J—⁹ kan bli va E, K; Den som fattig är H, J; kan också riker varda H; kan bli va riker J; D. f. kan rikare (ock) bli va F, I; En fattig kan väl riker också b. G.

Avvikelser i Q enligt D.

⁸ Ä. d. v. upp i högstaste tupp — ⁸ Och gräset på marken det faller — ⁸ Nu [ä]r jag så glad som förr har havet sorg — ⁸ Och nu är du sorgsen och bedrövad.

⁹ löfter — ⁹ Högt u. i. s., högt över dess berg — ⁹ Och dalar han sig däröver svingar.

^{9a} Nu slutar jag att sjunga och bjuder adjö. Hav tack för varendaste timma, som du har haft hos mig och jag har haft hos dig. Hav tack för varendaste nöje.